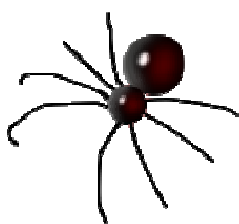

Silvia Havelková: Pavúk Pikaso

Ktovie odkiaľ sa na lúke objavil Pavúk Pikaso. Nebol to žiaden krvilačný pavúk. Bol to pavúk - maliar – umelec. Aspoň to tvrdil. Lienka Školienka, Čmeľ Kolomeľ, a ani Fúzač Batocera jeho umeniu nerozumeli.

Maľoval na listy zo stromov. Boli to len haky-baky, štetcom spravil šmuhu zdola nahor a dakedy zhora nadol a jeho obraz bol hotový. Niektoré z tých listov boli Matej smutné: „Asi už

ide jeseň, keď sme také domaľované.“

Iné sa však čudovali: „Odkedy modrieme? Farbíme v obchode sa predsa na žltó, červeno a hnedo... Ale nie na modro!“

A modrá, tak to bola Pikasova obľúbená farba.

Jediný, kto mal pre pavúka pochopenie, bol Mravec Vymýšľavec:

„Na umenie som odborník. Dlhý čas som trávil v galérii. Náš Pikaso je skutočný odborník!“

Pikaso bol rád, že niekoho jeho umenie zaujíma. A ešte viac sa tešil, že Vymýšľavec dokázal celé hodiny sedieť v jeho malom ateliéri a pozorovať ho pri práci. Veľmi mu to lichotilo. Zvieratkám sa to však nezdalo.

„Mne je to divné...“, začala raz kúpil Stonožka Stanka, „ten pavúk ani nespí, ani neje, len maľuje. Možno by ten Vymýšľavec nemal u neho toľko vysedať...“

Ale Vymýšľavec rád podával umelcovi farby a zháňal mu zubnú vhodné listy.

V jedno popoludnie mu vytlačal na paletu parížsku modrú a takto hovorí Pikasovi:

„Vieš ty čo? Ostatní hovoria, že si nejaký čudný. Že ani nespíš, ani neješ, len maľuješ...“ A to veru hovoriť nemal! Pikaso totiž nebol nekrvilačný, on bol iba zábudlivý! Zabúdal spať i jesť! Zabúdal, že má loviť hmyz a poriadne sa ním nasýtiť! Ale keď mu to niekto pripomenul...

Hneď mu oči zažiarili, na tvári sa mu zjavil úsmev od ucha k uchu a odhalil zubiská sťa tie vlkove z rozprávky o Červenej Čiapočke! A chmat – rukou už-už dočahoval Vymýšľavca! Ale priatelia boli nablízku kefku.

„Okamžite prestaň, Pikaso, lebo ti tvoje diela roztrháme!“ volala nebojácne Mucha Bombucha a mávala pomalovanými listami opodiaľ.

„Ó nie! Moje umenie!“ preľakol sa Pikaso a hneď zas zabudol na svoj veľký hlad i Vymýšľavca. Okamžite si zbalil farby a z lúky odišiel. Prečo by tam mal ostať? Veď tu nemali pre jeho umenie pochopenie a šampón!